

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

Cap. XVI. De Fiscii Favore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

Exempla ponit Vasq. lib. 2. controu. vsu freq. cap. 30. numer. 37. Hinc autem quiritur qualiter sit onerandus administrator condemnatus ad restitutionem ouium, vaccarum, suum, cum partibus vel postpartibus, an videlicet ad omnes in infinitum teneatur? vide Francisc. Munnoz. de Escobar. tract. de ration. cap. 13. in princip. & maxime sept. num. seqq.

Verfic. SEPTIMO COLLIGITVR.

Mens & intentio contrahentium admittit.

A verborum enim proprietate recedimus, vt mentem sequamur, non solum certam & indubitam, sed etiam vero simile. Lita stipulatus. verfic. Saluus. verb. ex mente. & ibi Castren. & las. ff. de verb. oblig. non aliter ff. de legat. 3. Quo circa Linus ille iuratus ab Annibale Romam missus, & in castra rediturus nisi conuentione de redimendis captiuis Senatus approbasset, iuramento se non exsoluit, nec indefinitam impleuit, eo pretextu, quod in castra tamquam quid oblitus foret, rediisset Cicer. lib. 1. & 3. offic. Liu. 3. decad. lib. 2. ad fin.

Num. 10.

Indefinitam minime habere vim vniuersalis in probationibus.

Sive per testes sive per instrumenta probetur. Dec. cons. 146. & pro tenui, verfic. nec obstat. nu. 13. Alex. cons. 112. numer. 4. lib. 7. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. l. conclus. 86. n. 31. & 32. Queritur autem si testis indefinite deponat Titium fundum possedisse, an totius fundi possessionem probet? negat Alexand. Consil. 100. col. 1. lib. 1. Exca. in e. cum omnes. de constitut. nu. 4. quos reprehendit Vasq. eo quod appellatione fundi simpliciter prolata ex communi vsu loquendi integer fundus veniat secundum quem intelligenda & interpretanda verba testium, etiam si per hoc recederetur à proprietate verborum. Vasq. controu. vsu freq. cap. 30. num. 30. & 31.

Diuersum est quod Card. Tusch. praecitat. loc. num. 34. decidit, ius & possessionem pacendi in monte ab vna parte indefinite probatum, non excludere ius pacendi alterius partis in eodem monte, cum vtraque pars in diuersis partibus pacere potuit, nisi negatiue deponant aliam partem non fuisse partem, aut quod vna pars totum montem parta sit.

Nisi ex relatione aut Interrogatione vniuersaliter proposita aliud colligi valeat.

Accedit Vasq. d. lib. 2. cap. 30. contr. vsu freq. num. 34. & 35.

Verfic. DE VODECIMO.

Minime fore necessariam Barth. distinctionem.

Barth. distinctionem approbat Vasq. dist. cap. 30. vbi addit Couarr. nullam iustam rationem motum à communi opinione & distinctione recessisse.

Verfic. DECIMO QUARTO HINC CONSTAT.

Instituto Posthumum heredem non tamen presentem fatum.

De hac quaestione plenè Menoch. lib. 4. praesumpt. 21. per tot.

CAP. XVI.

DE FISCO FAVORE.

Num. 6.

Prior tamen sententia vt dotis causa sit prior verior videtur.

Accedit Gail. lib. 2. obser. 81. n. 6. cum seq. Laurent. Kirckhou. in comm. opin. centur. 4. conclus. 47. Craff. comm. opin. lib. 1. cap. 6. q. 17. Vniuersè autem quando mulier, ob causam dotis in tacit. vel expressa hypotheca fisco potior sit, vide apud Capellam

Tholof. decis. 218. nu. 5. Schneid. instit. de all. §. iura. n. 56. Mortibus Antuerp. ita seruatur, vt mulier non tam iure tacite hypothecae, quam ex privilegio fisco praefertur, licet anterior creditor sit: fin autem vterque expressam habeat hypothecam, seruatur inter illos ius commune, ita vt prior tempore potior sit iure.

Num. 7.

Qua in re ego existimo Legionis Praefectum maiorem potestatem & auctoritatem habuisse, quam habuerit Primpilus.

De Primpilo tractat Munnoz de Escobar. tract. de ration. cap. 39. num. 9. vbi inter cetera Couarruuiam lapsum fuisse docet, quatenus dicit se non dubitare, Legionis Praefectum maiorem potestatem & auctoritatem habuisse, quam habuerit Primpilus, Praeterea & illos lapsos esse, qui tradere Primpili officium administrationem pecuniae militum continere, & quod ea quae de Primpilis statuuntur, ad doctes vxorum Thesaurariorum, qui stipendia militum solent, re debent, non extendantur. Munnoz vbi supr. num. 10.

CAP. XVII.

DE DECIMIS, AN IVRE NATURALI, DIVINO, AN HVMANO TAN- TVM DEBITAE SINT.

Decima, si Erymon spectes, nihil aliud sunt quam cuiusque rei decima pars. vnde & saepe dicuntur decima à omni parte Vlpianus in l. 2. ff. de Polic. Si decima quis honorum vult, vbi ad decimam bonorum partem, quae olim votum capiti in Herculis honorem impendebatur, respexit videtur: & Cicer. 5. in Verrem. Affirmante se plus decima non daturam, & de Natur. Deor. Neque Herculi quisquam decimam vult, si sapiens factus esset. per decimanem intelligens decimam. Decime quoque Imperatorum decime imperatæ pecuniae dicuntur: hinc decumanus ager, ex quo decime, vel decima pars fructuum penditur. apud eundem Ciceron. lib. 2. de finib. Heric. Canis. tract. de decim. cap. 1. nu. 1. Origo autem decimarum vetusta est, quemadmodum varijs tum veteris Testamenti, tum etiam Ethnicorum (preter ea quae ab Auctore allegantur) exemplis, probat Andr. Tyraq. de prescript. gloss. 4. §. 1. vbi dix. ans. vbi etiam perfectionem numeri denarii, cuiusque solemnem apud antiquos vsu ostendit. Cōstat & ex Genes. cap. 14. Abraham soluisse decimas Melchisedech ex manibus hostium à se deuictorum, cuius meminit D. Paulus ad Hebræos cap. 7. Inuenim autem quantum sit hic, cui & decima dedit de praecipuis Abraham Patriarcha, traditur item Genes. 28. cap. 1. cob. Patriarcham votum emisisse de soluendis Decimis, si fueris (inquit) Deus mecum & custodierit me in via in qua ego ambulo & c. eundemque quo dederis mihi decimas offeram tibi. & hic decimarum vsus institutus quodam pietatis processit, donec Deus per Moysen eas sibi dari ab Israelitico populo precepit. Exod. 22. & Levit. vi. cap. referet. Canis. pract. loc. nu. 1. & 3.

Num. 2.

Verfic. ET PRAETER HAS.

Eandem decimam fructuum partem in Ecclesiasticorum ministrorum alimenta soluendam esse censuit.

Nullo discrimine, siue Reges, Principes, alijque cuiuscumque status vel generis sint, diuites, vel pauperes ad quot fructus prediorum perueniunt: nisi privilegio Summi Pontificis, vel alio iure (de quo infra) se exemptos doceant. & nobis 24. de decim. Henric. Canis. tract. de decim. cap. 4. nu. 9. & cap. 5. n. 1. neque etiam interest quibus decimas debeantur, probata vel improbatæ vitæ sint, diuites an pauperes cum ideo ius creditoris non imminuatur. c. tua nobis. §. preterea. de decim. Canis. d. loc. nu. 2. & Couarr. infr. num. 4.

Verfic.